

behøver os. Saa kommer der pludselige Strejker, lokale Strejker, hele Syndikalismens Teori omsat i Praksis. Det vil være Følgen af, at de Herrer fik Sejren.

Det ærede Medlem Hr. Rode dvælede i sin Tale ved det Forsøg, der i Øjeblikket gøres paa at sætte Arbejde i Gang, og han sagde: ja, nu sidder vi her og forhandler under store Vanskeligheder om at sætte Arbejde i Gang, og saa — ja saa faldt det ærede Medlem Hr. Rode i dybe Tanker, saa kom han til at tænke paa, at til Foraaret har vi maaske faglige Konflikter, og saa var hele Arbejdet spildt. Jeg kom til at tænke paa det gamle Æventyr — jeg tror, det findes hos Grimm — om Frieren, som kommer til et Hus, og saa sender Moderen Datteren, som Frieren bejler til, ned i Kælderen for at skænke et Krus Øl til Frieren, og da hun kommer derned, vender hun Øjnene mod Loftet, og hun ser saa, at der hænger en Murhammer, og falder i dybe Tanker: hvis hun nu bliver gift med Frieren og faar et Barn, og dette Barn kommer ned i Kælderen, og Murhammeren falder ned og slaar Barnet ihjel — og medens hun sidder i dybe Tanker om, hvad Fremtiden kan bringe, løber Øllet ud og over alle Bredder. En Søster gaar ned til hende, og en Søster til og til sidst Moderen, og saa sidder de alle i dybe Tanker om, hvad der kan ske, medens de glemmer Øjeblikkets Krav, og til sidst er Frieren alene, og saa forlader han Huset, thi han ønsker ikke en saa dybt-tænkende Kone, som forsømmer det praktiske Livs øjeblikkelige Krav.

Se, er det nu noget saa mærkværdigt, at der kan opstaa faglige Konflikter, er det ikke noget, vi daglig maa være forberedt paa i et klassedelt Samfund, i et Samfund, hvor Arbejdsmidlerne tilhører een Klasse og Arbejdet, det fysiske, til Dels ogsaa det aandelige Arbejde, gøres af en anden Klasse, i et Samfund som dette med Interessesætninger og derfor Interessekonflikter, med Klassedeling, Klasseudbytning, Klassehærdømme, økonomisk set, er det ikke noget, vi maa vente hver Dag? Der er en Presse, der med et aktuelt Udtryk dyrker Sensationsplejen, som slaar det reklamemæssigt, sensationelt op, hver Gang der er Tale om en Opsigelse af Tariffer. Er det dog saa underligt, naar man alle Vegne har Tariffer paa et eller to Aar, at de saa opsiges en Gang imellem? Jeg tror ikke, de mener noget godt dermed, de, der jamrer over disse frygtelige Konflikter; de ønsker — det viser deres Presse ofte —, de ønsker tværtimod ofte at puste til dem. Det er Sandheden, og var der ikke saa megen Sensationspleje paa dette Omraade

saa vilde maaske adskilligt flere Konflikter forløbe bedre og fredeligere.

Men det er noget, man maa være forberedt paa; saadan er Samfundet. Jeg vil snarere sige, at man maa undre sig over, at der er saa lidt Uro. I det sidste Aars Tid har der bogstaveligt ikke været een faglig Konflikt. Der er vist ikke spildt hundrede eller tusinde Arbejdsdage i det sidste Aar; der har været fuldkommen Ro i den faglige Verden; i det sidste Aar har Arbejderne her i Landet med beundringsværdig Ro og Taalmodighed fundet sig i to store Lønreduktioner; den i Februar paa 11 pCt., og den i August paa 6 pCt.

Tror det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, tror andre ærede Medlemmer, naar der er Tale om Tarifferne og Fagorganisationstvang o. s. v., tror De, det havde fundet Sted, her i dette Land, tror De, vi var kommet saa nemt gennem Kronestigningen, tror De, vi var kommet saa nemt gennem Deflationen paa dette Omraade, hvis vi ikke havde haft de stærke Organisationer med en velorganiseret, veldisciplineret, moden og rolig Arbejderbefolkning? Moden, veldisciplineret og rolig, netop i Kraft af sine Organisationer, netop i Kraft af sine Tariffer, og derfor bøjende sig for de automatiske Lønreduktioner. Tror De, en syndikalistisk, halv-anarkistisk eller hel-anarkistisk Arbejderklasse, som var blevet hel- eller halv-anarkistisk netop paa Grund af Højres og Venstres outrerede Kapitalisme og fri Konkurrence, tror De, de vilde have fundet sig deri? Tror De, det vilde have gaaet saa glat? Saa tror De Herrer fejl.

Vi har haft nogle store faglige Konflikter her i Landet. Vi har haft to meget store, den fra 1899, den store Lockout, der var den Gang, og en anden i 1925, det var den store Lockout, vi havde i Fjor. Mellem disse to virkelig store Fagkampe, sociale Kampe her i Landet, laa der over 25 Aar. Hvorfor laa der et saa langt Tidsrum? Fordi Arbejderne havde deres Organisationer, der stadig voksede, baade i Tal, i Indflydelse og i Modenhed.

Jeg ser, at Bladene i disse Dage taler om den Uro, der skal være i Arbejderverdenen og i Fagforeningerne. Jeg ser det radikale „Fyns Venstreblad“ i Dag til Morgen fortælle noget om, at Fagforeningerne kræver Ministeriets Afgang, at der skal være to Retninger indenfor Socialdemokratiet, en faglig og en landbopolitisk med stik modsatte Opfattelser af Øjeblikkets Situation. Hvorfor vil et saadant Blad bære saadanne Fabler til Torvs? Jeg